

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.I.573/2023/22.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Csák Zsolt, a tanács elnöke
Dr. Schmidt Péter, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Kardos Andrea, bíró
Dr. Tuba István Krisztián, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2024. január 23.

Az ügy tárgya: hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): terhelt5 és társai
(Terhelt3 II. rendű, Terhelt1 IV. rendű,
Terhelt4 V. rendű és Terhelt2 VI. rendű terhelt)

Elsőfok: Pécsi Törvényszék, 13.B.81/2020/267., ítélet, tárgyalás,
2022. június 21. és
Pécsi Törvényszék, 13.B.152/2022/3., ítélet, tárgyalás,
2022. július 11.

Másodfok: Pécsi Ítéltábla, Bf.III.54/2022/27., ítélet, nyilvános ülés,
2023. február 14.

Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: Terhelt3 II. rendű terhelt védője,
Terhelt1 IV. rendű terhelt védője,
Terhelt4 V. rendű terhelt védője és
Terhelt2 VI. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a terheltek javára

Rendelkező rész

A Kúria a hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt terhelt5 és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben Terhelt3 II. rendű terhelt védője, Terhelt1 IV. rendű terhelt védője, Terhelt4 V. rendű terhelt védője és Terhelt2 VI. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Pécsi Törvényszék 13.B.81/2020/267.

számú, valamint a Pécsi Törvényszék 13.B.152/2022/3. számú és a Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.54/2022/27. számú ítéletét Terhelt3 II. rendű, Terhelt1 IV. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt2 VI. rendű terheltek vonatkozásában hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. A Pécsi Törvényszék a 2022. június 21. napján meghozott 13.B.81/2020/267. számú ítéletével Terhelt3 II. rendű terhelte bűnösnek mondta ki 49 rendbeli felbujtóként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet – [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 293. § (1) bekezdés és (2) bekezdés], 5 rendbeli társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés és (2) bekezdés], és 54 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont].

[2] A törvényszék Terhelt4 V. rendű terhelte ítéletében bűnösnek mondta ki 49 rendbeli felbujtóként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet – [Btk. 293. § (1) bekezdés és (2) bekezdés], 5 rendbeli társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés és (2) bekezdés] és 54 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet – [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont].

[3] A törvényszék az ítéletében Terhelt2 VI. rendű terhelte bűnösnek mondta ki 49 rendbeli hivatali vesztegetés büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet – [Btk. 293. § (1) bekezdés és (2) bekezdés] és 49 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet – [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont].

[4] Az elsőfokú bíróság Terhelt3 II. rendű és Terhelt2 VI. rendű terhelte, mint bünszervezetben elkövetőt – halmazati büntetésül – 4 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 4 év közügyek gyakorlástól eltiltásra, Terhelt4 V. rendű terhelte, mint bünszervezetben elkövetőt – halmazati büntetésül – 4 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a II. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek esetében is fegyházban határozta meg, és megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsáthatók. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét Terhelt3 II. rendű és Terhelt4 V. rendű terheltek esetében 3.000 forintban állapította meg és kimondta, hogy az így kiszabott összesen 600.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[5] A törvényszék Terhelt3 II. rendű és Terhelt4 V. rendű terhelttel szemben fejenként 11.765.906 forintra, míg Terhelt2 VI. rendű terhelttel szemben 1.174.079 forintra, ezen túlmenően a Terhelt3 II. rendű terhelttől lefoglalt 4.000.000 forintra, 2.000.000 forintra, 277.500 forintra és a Magyar Államkincstárnál bevételezett 2.000 euróra; továbbá a Terhelt2 VI. rendű terhelttől lefoglalt 2.163.500 forintra, 685.500 forintra, valamint a Magyar Államkincstárnál bevételezett 11.750 euróra, 1850 HRK-ra és 1 USD-ra vagyoneklobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá a terheltek által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[6] A Pécsi Törvényszék a 2022. július 11. napján – megismételt eljárásban – meghozott 13.B.152/2022/3. számú ítéletével Terhelt1 IV. rendű terhelte bűnösnek mondta ki 49 rendbeli, felbujtóként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet – [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés] és 49 rendbeli felbujtóként elkövetett

közokirat-hamisítás büntetében – amelyből 5 rendbeli kísérlet – [Btk. 343. § (1) bekezdés c) pont]. A törvényszék ezért őt, mint bünszervezetben elkövetőt – halmazati büntetésül – 4 év 6 hónap szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 5 év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, és kimondta, hogy a IV. rendű terhelt a kiszabott szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000 forintban állapította meg azzal, hogy az így kiszabott összesen 1.000.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A bíróság Terhelt1 IV. rendű terhelttel szemben 10.319.106 forintra, valamint 292.500 forintra vagyoneklobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről, valamint az alap- és megismételt eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[7] A Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2023. február 14. napján meghozott Bf.III.54/2022/27. számú ítéletével a Pécsi Törvényszék 13.B.81/2020/267. számú és a 13.B.152/2022/3. számú ítéletének Terhelt3 II. rendű, Terhelt1 IV. rendű, Terhelt4 V. rendű és Terhelt2 VI. rendű terheltekre vonatkozó részét megváltoztatta, a II. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek bünszervezetben elkövetőkénti elítélését mellőzte, a II. rendű és VI. rendű terheltekkel szemben kiszabott halmazati büntetést 3 év szabadságvesztésre, a IV. rendű és V. rendű terheltekkel szemben kiszabott halmazati büntetést 3 év 6 hónap szabadságvesztésre enyhítette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a II. rendű, IV. rendű, V. rendű, VI. rendű terheltek vonatkozásában börtönben határozta meg. Mellőzte annak megállapítását, hogy a II. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek feltételes szabadságra nem bocsáthatók, és megállapította, hogy mindannyian a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő naptól bocsáthatók feltételes szabadságra. A VI. rendű terhelt vonatkozásában mellőzte a pénzbüntetésre ítéletét. Megállapította, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a II. rendű, IV. rendű és V. rendű terheltek vonatkozásában börtön. Megállapította az ítéltábla, hogy a házi őrizetben töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításánál 4 nap háziőrizet 1 nap szabadságvesztésnek felel meg. Terhelt3 II. rendű és Terhelt4 V. rendű terhelttel szemben személyenként helyesen 11.764.705 forintra, míg Terhelt1 IV. rendű terhelttel szemben helyesen 10.317.856 forintra rendelt el vagyoneklobzást. Megváltoztatta a II. rendű, IV. rendű, VI. rendű terheltekre vonatkozó lefoglalt pénzösszegekre vonatkozó rendelkezést, valamint az V. rendű terhelttől lefoglalt bűnjelre vonatkozó rendelkezést. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek vonatkozásában helybenhagyta.

[8] **II.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen Terhelt3 II. rendű terhelt védője, Terhelt1 IV. rendű terhelt védője, Terhelt4 V. rendű terhelt védője és Terhelt2 VI. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[9] A II. rendű terhelt védője a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára, valamint 649. § (2) bekezdés d) pontjára – a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra alapított – hivatkozással benyújtott felülvizsgálati indítványában kérte annak megállapítását, hogy a jogerős ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[10] Hivatkozva az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI. 30.) AB határozatára előadta, hogy bíró törvényszéki bíró a Pécsi Járásbíróság előtt folyt alapeljárásban korábban bíróként eljárta, a tárgyalásra felkészült, azt megnyitotta, majd az ügyben érdemi tárgyalást tartott, amellyel szükségszerűen együtt járt a bizonyítékok bizonyos szintű előzetes értékelése. Álláspontja szerint a hivatkozott alkotmánybíróági határozat nem csak az ügyben korábban nyomozási

bíróként eljáró bírót zárja ki az ügy további elintézéséből, hanem minden olyan bírót, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában eljár.

[11] A védő elismerte, hogy bíró bíró a Pécsi Járásbíróság hatályon kívül helyezett határozatának meghozatalában nem vett részt, azonban az eljárásban történt részvétele miatt álláspontja szerint pártatlansága felől kétség merülhet fel.

[12] Indítványozta, hogy a Kúria az indítvány elbírálásáig a jogerős ítéletben a II. rendű terhelttel szemben kiszabott büntetés végrehajtását függessze fel, illetve szakítsa félbe.

[13] A IV. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát elsődlegesen a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt eljárási szabálysértésre alapította a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel; másodlagosan a felülvizsgálat okaként a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontját jelölte meg.

[14] Indítványában elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a Pécsi Járásbíróságon az alapügyben eljáró tanács elnöke, bíró bíró 2016. december 14. napjától az ügy másik bíróra történő átszignálásáig, 2017. június 1. napjáig eljár. Ez idő alatt az ügyben tárgyalást tartott, amelyben álláspontja szerint a nyomozási bíró hatáskörébe tartozó olyan kérdésekben hozott döntéseket, mint a IV. rendű terhelt házi őrizetének megszüntetése és vele szemben lakhelyelhagyási tilalom elrendelése. A védő álláspontja szerint bíró emiatt ítélkező bírói és nyomozási bírói feladatokat is ellátott az eljárás ezen időszaka alatt. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban bíró a Pécsi Törvényszéken a tanács elnökeként járt el. A IV. rendű terhelt védője ezzel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI. 30.) AB határozatára hivatkozott, amely kimondja, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár nyomozási bíróként járt el. Hivatkozott továbbá a 3242/2012. (IX. 28.) AB határozat [13] bekezdésében foglaltakra, valamint utalt az Alkotmánybíróság 34/2013. (XI. 22.) AB határozatára is a bíróság függetlensége és pártatlansága iránti igény alátámasztására. A védő álláspontja szerint a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat alapján téves a másodfokon eljáró ítélőtábla azon álláspontja, amely szerint az alapügyben a tárgyalás megkezdése nem azonosítható a hatályon kívül helyezett ügydöntő határozat meghozatalában való részvétellel, hiszen bíró által a tárgyalás előkészítése során és az érdemi tárgyalás megkezdését követően kifejtett tevékenység jelentős mértékben túlmutat a nyomozási bíró tevékenységén, amely így abszolút, tehát nem vizsgálható elfogultsági alapot teremt. Ennek szakszerű következménye kell, hogy legyen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítása.

[15] A IV. rendű terhelt védőjének másodlagos indítványa annak megállapítására irányult, hogy a jogerős ítéletben a IV. rendű terhelt bűnösségének kimondása anyagi jogi jogszabálysértéssel történt. Ennek okaként azt jelölte meg, hogy az ügyben nem volt érdemben eldönthető az a vád tárgyává tett bűncselekmény megvalósulása szempontjából alapvető jelentőségű kérdés, hogy a IV. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét megalapozó titkos információgyűjtés törvényesen zajlott-e, annak eredménye az eljárásban felhasználható-e; ezek hiányában a terhelt bűnösségére sem vonható le megalapozott következtetés. Álláspontja szerint a titkos információgyűjtés törvényességére és felhasználhatóságára vonatkozó szabályok megsértése miatt a IV. rendű terhelt bűnösségének kérdésében nem lehet állást foglalni.

[16] A IV. rendű terhelt védője ezért indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására. Indítványozta továbbá a IV. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését, illetőleg félbeszakítását.

[17] Az V. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványában kizárólag azt rögzítette, hogy a IV. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány tartalmát ismeri, az abban foglaltakkal egyetért, és ugyanazon szempontok alapján terjeszti elő felülvizsgálati indítványát az V. rendű terhelt javára.

[18] A VI. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványát egyrészt a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel, a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára alapozta, mert álláspontja szerint az elsőfokú ítélet meghozatalában kizárt bíró vett részt; másrészt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában megjelölt felülvizsgálati indítványra hivatkozott a Be. 609. § (1) bekezdés a) és b) pontjának megsértése miatt, mert álláspontja szerint a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a vádemelés után megsértették, továbbá a büntetőeljárásban résztvevő személyek a vádemelés után törvényes jogukat nem gyakorolhatták, vagy ezek gyakorlásában korlátozták.

[19] Az elsődleges ok alapjául a többi felülvizsgálati indítványban foglaltakkal egyezően azt jelölte meg, hogy bíró bíró személyében olyan bíró járt el a megismételt eljárásban, aki a hatályon kívül helyezett ítélet meghozatalát megelőző eljárásban bíróként vett részt, így vele szemben abszolút kizárási ok áll fenn. Ebben a körben a másodfokú bíróság érvelését aggályosnak tartotta, mivel álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság követelménye megkívánja, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármelyik korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bírói feladatokat látott el. Érvelése szerint „az eljárás bármely korábbi szakaszában” megfogalmazás zárja ki azt, hogy e tárgyban elfogadható legyen az ítélőtábla érvelése, hiszen az eljárás korábbi szakaszában a megismételt eljárás elsőfokú bírója részt vett, így részesévé vált a határozat meghozatalának. Pártatlansága abszolút kizárt, hiszen bizonyítékokat értékelt, és megkezdte az ügy érdemi elbírálását, előtte jogszabályi kötelezettségénél fogva megvizsgálta a vádiratot, amely alapján úgy döntött, hogy az alkalmas arra, hogy azt közölje a vádlottakkal és a védőkkel. A tárgyalást előkészítő és megkezdő, a vádiratot befogadó és az érintett felekkel azt közlő, előkészítő ülést tartó, kényszerintézkedés tárgyában első és másodfokon is döntő, érdemi tárgyalást tartó, érdemi bizonyítást felvevő bíró szerepvállalása álláspontja szerint jóval túlmutat a nyomozási bíró tekintetében e törvényben foglalt kizárási ok mögött rejlő garanciális követelményeken, hiszen sokkal mélyebben kerül kapcsolatba az eljárás tárgyával, érintettjeivel és bizonyítékaival, mint az alapos gyanú vizsgálata, amely már önmagában abszolút, tehát nem vizsgálható elfogultsági alapot teremt.

[20] A védő jogértelmezési kérdésnek tekintette, hogy mit jelent a határozat meghozatalában való részvétel, e körben álláspontja szerint az ítélőtábla szűkítő értelmezése, mely csak a konkrét határozatot meghozó tanács tagjaira vonatkozik, álláspontja szerint nem elfogadható. Hivatkozott arra, hogy az alapeljárásban tárgyaló bíró a tárgyalás menete során betekintést nyer az iratokba, megismeri, befogadja a vádiratot, pervezető végzéseket hoz, vagy akár rendelkezik a kényszerintézkedésekről, bizonyítást vesz fel, gyakorlatilag az eljárás részesévé válik. A fenti körülmények között óhatatlanul benyomásai alakulnak ki az ügygel kapcsolatban, és innentől pártatlansága, elfogultsága kapcsán nyilatkozata ellenére kétség merülhet fel, „azt kétely övezheti” {21/2016. (XI. 30.) AB határozat [41] bekezdése}, amelynek az Alkotmánybíróság határozata szerint még a „látszatát” is el kell kerülni.

[21] Hivatkozott arra, hogy a perbíró, aki a tárgyalást megkezdí, többet tesz, mint a nyomozási bíró a nyomozati szakban; valamint, hogy az Alkotmánybíróság a kizárási okot kiterjesztette azon törvényszéki egyes bírókra, akik – a korábbi szabályozás szerint – döntöttek a letartóztatás egy éven túli meghosszabbítása tárgyában annak ellenére, hogy nem nyomozási bíróként jártak el. A védő álláspontja szerint mindezek a Be. 14. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott abszolút kizárási okot alapozzák meg az ügyben eljáró bíró bíróval szemben.

[22] Kifejtette, hogy bíró bíró az I. rendű terheltet meghallgatta az alapeljárásban és a megismételt eljárásban, valamint döntött másodfokon a kényszerintézkedés tárgyában is, amely tény azért érdemel különös figyelmet, mert a tényállás megállapítása során az I. rendű terhelt vallomása kiemelkedő jelentőséggel bírt. bíró álláspontja szerint emiatt is abszolút okból kizárt bíróként vett részt a megismételt eljárásban, hiszen a Be. 14. § (3) bekezdés b) és c) pontjaiban rögzített abszolút kizárási okok ellenére tárgyalta az ügyet első fokon járásbíróként, majd az ott született ítélet hatályon kívül helyezését követően tárgyalta a megismételt eljárás keretében első fokon törvényszéki egyesbíróként olyan módon, hogy a kettő között még részt vett az alapügyben kényszerintézkedés tárgyában a másodfokú felülbírálatban is, amelynek során állást kellett foglalnia a megalapozott gyanú kérdésében.

[23] Mindezekre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a másodfokon eljáró ítélőtábla nem teljesítette az Alkotmánybíróság hivatkozott határozatában megfogalmazott alkotmányos követelményt, amikor az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett annak érdemi elbírálása mellett döntött.

[24] A védő szerint emellett a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt relatív kizárási ok is megállapítható bíró bíró vonatkozásában az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI.30.) AB határozata [43] bekezdésében foglaltak alapján, mert követelmény, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában eljár.

[25] A VI. rendű terhelt védője a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában megjelölt felülvizsgálati ok alapjául a titkos információgyűjtés, illetve adatszerzés során megvalósított szabálysértésekre hivatkozott, melyre figyelemmel nem lehet annak eredményét álláspontja szerint a bizonyítás során felhasználni, erre tekintettel pedig ez alapján a VI. rendű terhelt vonatkozásában bűnösség nem állapítható meg. A védő szerint ezzel megvalósult a Be. 609. § (1) bekezdés szerinti, a (2) bekezdés a) és b) pontjában megfogalmazott (álláspontja szerint) abszolút hatályon kívül helyezési ok.

[26] Mindezek alapján a védő elsődlegesen indítványozta, hogy a Kúria az első- és másodfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt. Másodlagos indítványa szerint a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét azért helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra, mert a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket a vádemelés után megsértették, valamint a büntetőeljárásban résztvevő személyek a vádemelés után törvényes jogukat nem gyakorolhatták, vagy ezek gyakorlásában őket korlátozták. Harmadlagosan indítványozta a védő, hogy a Kúria vizsgálja meg azt, hogy a vádiratot befogadó és az érintett felekkel azt közlő, az elsőfokú tárgyalást előkészítő és megkezdő, előkészítő ülést tartó, a kényszerintézkedés tárgyában első- és másodfokon is döntő, érdemi tárgyalást tartó, érdemi bizonyítást foganatosító bíró szerepvállalása túlmutat-e a nyomozási bíró tekintetében törvényben foglalt kizárási okokon az elfogultság, pártatlanság tekintetében a későbbi, akár a megismételt eljárás vonatkozásában, illetve ilyen esetben vonatkozik-e az ilyen eljárási szerepet vállaló bíróra a Be. 14. § (3) bekezdés c) pontjának II. fordulataiban törvényben foglalt abszolút kizárási ok.

[27] Indítványozta továbbá, hogy a VI. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Kúria az indítvány elbírálásáig függessze fel, illetve szakítsa félbe.

[28] **III.** A Kúria a 2023. június 14. napján meghozott Bfv.I.659/2023/2. számú, valamint a 2023. szeptember 19. napján meghozott Bfv.I.708/2023/4. számú végzésében a VI. rendű terhelt védője, továbbá a II. rendű terhelt védője és V. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványok alapján folyamatban lévő felülvizsgálati ügyeket az ugyanezen

ügyben a IV. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány alapján Bfv.I.573/2023. szám alatt folyamatban lévő felülvizsgálati ügghöz egyesítette.

[29] IV. A Legfőbb Ügyészség a BF.713/2023/5. számú átiratában a II. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát alaptalannak, míg a IV. rendű, az V. rendű és a VI. rendű terheltek védőjének felülvizsgálati indítványait részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[30] Kifejtette, hogy a II. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek védői ugyan valamennyien felhívták felülvizsgálati okként a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontját, azonban a bűnösség megállapítását eredményező egyetlen büntető anyagi jogi jogszabálysértést sem jelöltek meg beadványaikban. A II. rendű terhelt védője a felülvizsgálati ok megjelölése mellett egyetlen indokát nem adta annak, hogy milyen okból látta megállapíthatónak a büntető anyagi jogszabálysértést. Valamely felülvizsgálati ok pusztá megemlézése, a törvényszöveg megisméltése nem ad alapot érdemi felülvizsgálati eljárás lefolytatására, az ilyen indítvány a törvényben kizárt.

[31] A IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek védőinek felülvizsgálati indítványával kapcsolatosan a Legfőbb Ügyészség hivatkozott arra, hogy ténylegesen nem büntető anyagi jogszabálysértés megtörténte alapozták a felülvizsgálati indítványt, hanem a titkos információgyűjtés és ennek eredménye felhasználásával kapcsolatos eljárási szabálysértést állítottak. Ezen eljárási szabálysértéseken keresztül a felülvizsgálati indítványok a titkos információgyűjtés anyagának bizonyítékok köréből való kirekesztését és a megmaradt bizonyítékok újraértékelését célozzák, és ezen keresztül támadják a bűnösség megállapítását, így lényegében a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállást támadják. A Legfőbb Ügyészség kifejtette, hogy valamely bizonyíték törvénysértő beszerzése, valamint a bizonyítandó tény bizonyítására történő törvénysértő felhasználása büntetőeljárási szabálysértés ugyan, azonban nem tartozik a Be. 649. § (2) bekezdésében írt, felülvizsgálati okot képező eljárási szabálysértések közé. Emellett a Be. 650. § (2) bekezdésében, valamint a Be. 659. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel az alapügyben hozott jogerős ügydöntő határozatban megállapított ítéleti tényállás nem támadható, az a felülvizsgálat során is irányadó.

[32] A jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálata – függetlenül a hivatkozás alaposágától vagy alaptalanságától – kizárt abból az okból, hogy a titkos információgyűjtés anyagának felhasználására jogszerűen került-e sor. Ez ugyanis nem anyagi, hanem eljárási jogi kérdés. Az esetlegesen törvénysértő módon beszerzett bizonyíték figyelembevétele, illetve annak kirekeszthetősége nem a bűnösségre vont jogi következtetést, vagy a bűncselekmény minősítésének törvényességét érinti, nem anyagi jogszabálysértés, hanem a tényállás megalapozottságának támadása. A Legfőbb Ügyészség e körben hivatkozott a BH 2012.186.III. számon, valamint a BH 159.158. számon közzétett határozatra, utóbbi esetben a [28] bekezdésben foglaltakra.

[33] Mindezekre figyelemmel a IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek védője által benyújtott felülvizsgálati indítványokat azon részükben, amelyekben a titkos információgyűjtés törvénysértő folytatását, valamint a titkos információgyűjtés eredményének törvénysértő felhasználását állítják, törvényben kizártnak tartotta a Legfőbb Ügyészség.

[34] A felülvizsgálati indítványoknak a kizárt bíró eljárására hivatkozásával kapcsolatban a Legfőbb Ügyészség rögzítette, hogy a bírósági iratok szerint bíró bíróként az alapügy Pécsi Járásbíróságon 11.B.1015/2016. számon folyamatban volt elsőfokú eljárásában 2017. május 4. napján járt el utoljára. 2017. június 6. napján már az ügy új bírója, bíról járt el. Az alapügyben bírósági szakban a terheltek közül már csak az I. rendű, a II. rendű, a IV. rendű és V. rendű terheltek 2017. október 11. napjáig, valamint a III. rendű terhelt 2017. november 2. napjáig álltak bírói engedélyes személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés alatt. bíró

azt követően, hogy a Pécsi Járásbíróságon folyamatban volt büntetőügyet átszignálták róla, az ügyben egy kényszerintézkedés tárgyában hozott másodfokú bírósági határozat, a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2017. július 13. napján kelt és aznap véglegessé vált 2.Bpkf.190/2017/2. számú határozatának meghozatalában vett részt. A másodfokú bíróság e határozatával a Pécsi Járásbíróság 2017. június 20. napján kelt 11.B.1015/2016/115. számú – az I. rendű terhelt lakhelyelhagyási tilalom feloldása, vagy kiterjesztése végett előterjesztett indítványának elutasításáról rendelkező – határozatát helybenhagyta. E körülmény azonban bíró megismételt elsőfokú eljárásban bíróként való eljárását illetően a Be. 14. § (3) bekezdés b) pontjában írt kizárási okot nem képezett, mivel e rendelkezés kizárólag a másodfokú és a harmadfokú eljárásban való közreműködést illetően állapít meg kizárási okot az eljáró bírák személyét érintően. E kizárási ok lényege, hogy a bíró ne legyen önmaga felülbírálója, azaz ugyanazon bíró ne bírálhassa el a saját határozata ellen bejelentett jogorvoslatot. Az alapügyben folytatott megismételt eljárásban bíró azonban csak elsőfokú bíróként járt el.

[35] A védők arra történő hivatkozását, hogy bíró a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatban foglaltakra figyelemmel nem járhatott volna el bíróként a megismételt elsőfokú eljárásban, a Legfőbb Ügyészség több vonatkozásban is tévesnek tartotta. Az AB határozat meghozatalát követően a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 21. § (3) bekezdés a) pontjában írt rendelkezését éppen a kérdéses alkotmánybírósági határozatra figyelemmel változtatta meg a törvényalkotó 2017. április 19. napjától kezdődő hatállyal. A megváltozott szöveg szerint „a vádemelést követően a másodfokú bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként, vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár”. Az ezt követően, 2018. július 1. napján hatályba lépett Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja ezzel azonos rendelkezést tartalmaz. bíró az alapügyben a vádemelést megelőzően bíróként – sem nyomozási bíróként, sem a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezést elbíráló bíróként – nem járt el. Erre figyelemmel a megismételt elsőfokú eljárásban bíróként való eljárását illetően a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjában írt kizárási ok nem állt fenn.

[36] A védők 21/2016. (XI. 30.) AB határozatra való hivatkozása tekintetében téves álláspontnak tartotta, hogy az elsőfokú bírósági eljárás hatályon kívül helyezés miatti megismétlése esetén az alapeljárás, amelynek megismétlésére sor kerül, nem minősül a megismételt eljáráshoz képest a büntetőeljárás korábbi szakaszának. Ugyanaz a szakasz, amelyet azonban az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezése folytán meg kell ismételni.

[37] A Legfőbb Ügyészség a 3342/2017. (XII. 20.) AB határozat [45] bekezdésében foglaltakra hivatkozva kiemelte: az Alkotmánybíróság utalt arra, hogy az érintett alkotmányos követelményt csak különböző eljárási szakaszokban eljáró bírókra vonatkoztatja, azonos eljárási szakaszokban hozott döntésekre (így az azonos eljárási szakaszban hozott különböző határozatok felülbírálatára, vagy – ha csak a Be. másképp nem rendelkezik –, a másodfokú és a hatályon kívül helyezést követően megismételt eljárásokra) nem. Az Alkotmánybíróság ezen határozatában kifejtette, hogy az azonos eljárási szakaszban hozott döntések az eljáró bíró vagy bírói tanács összetétele szempontjából nem hozhatók összefüggésbe a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal.

[38] Hivatkozott arra, hogy a Be. 14. § (3) bekezdés c) pontja tartalmazza az arra vonatkozó rendelkezést, hogy megismételt eljárásban eljáró bíróként a megismétlés ténye okán ki az, aki nem járhat el. Nem tartozik ezen, az eljárásból kizárt körbe az, aki a vádemelést követően bíróként ugyan eljár az alapeljárásban, azonban a hatályon kívül helyező határozat, valamint a megalapozatlansága miatt hatályon kívül helyezett határozat meghozatalában nem vett részt.

[39] bíró sem az alapeljárásban első fokon hozott 11.B.1015/2016/215. számú ügydöntő határozat, sem az e határozat Be. 608. § (1) bekezdés c) pontjában írt abszolút eljárási

szabálysértés (a bíróság hatáskörének túllépése) miatt történt hatályon kívül helyezéséről és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítással rendelkező másodfokú bírósági határozat meghozatalában nem vett részt. Ezért a megismételt elsőfokú eljárásban bíróként való eljárását illetően a Be. 14. § (3) bekezdés c) pontjában írt kizáró ok nem állt fenn.

[40] A Legfőbb Ügyészség kifejtette, hogy önmagában abból a körülményből, hogy bíró az alapügyben folytatott alapeljárás kezdeti szakaszában bíróként eljár, nem következik az, hogy a megismételt eljárásban tőle az ügy elfogulatlan megítélése nem volt várható. Ha ez másként lenne, a törvény a körülményt feltétlen kizárási okként szabályozta volna. Azonban ezt nem tette, és a jelenlegi szabályozásban sem teszi. Amennyiben ugyanis nem megalapozatlanság a hatályon kívül helyezés oka, úgy nincs eljárásjogi akadálya annak sem, hogy a megismételt eljárást ugyanaz a bíró folytassa le, mint aki a hatályon kívül helyezett határozatot hozta.

[41] Emellett arra is utalt, hogy a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában írt kizáró ok megállapításához a védők által felhívott körülményen túlmutató, a bíró elfogultságára alapot adó konkrét ténybeli adat megléte lenne szükséges. Ilyen adatot azonban a felülvizsgálati indítványokat benyújtó védők egyike sem jelölt meg. Ezért a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában írt kizáró ok nem állapítható meg.

[42] Mindezekre figyelemmel a Legfőbb Ügyészség indítványozta, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdése alapján, a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen a II. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek vonatkozásában a Pécsi Törvényszék 13.B.81/2020/267. számú ítéletét, a IV. rendű terheltek vonatkozásában a Pécsi Törvényszék 13.B.152/2022/3. számú ítéletét; valamint a II. rendű, a IV. rendű, az V. rendű és VI. rendű terheltek vonatkozásában a Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.54/2022/27. számú ítéletét hatályában tartsa fenn.

[43] V. A Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára a IV. rendű terheltek védője és ahhoz csatlakozva annak tartalmát teljes egészében elfogadva az V. rendű terheltek védője, valamint a VI. rendű terheltek védője terjesztett elő írásban indokolt észrevételt.

[44] A IV. rendű terheltek védője észrevételében a felülvizsgálati indítványát fenntartotta és az ügyész indítványában foglaltakat megalapozatlannak tartotta.

[45] A VI. rendű terheltek védője észrevételében ugyancsak fenntartotta a felülvizsgálati indítványát és annak kiegészítését, kifejtette, hogy a felülvizsgálati indítványban nem a hatályban lévő jogszabályokra, hanem az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI. 30.) AB határozatban meghatározott alkotmányos követelményre alapozva terjesztették elő érvelésüket.

[46] VI. A II. rendű terheltek védőjének felülvizsgálati indítványa alaptalan; a IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek védőjének felülvizsgálati indítványai alapján a felülvizsgálati indítvány lefolytatása részben törvényben kizárt, az indítványok nem kizárt részükben alaptalanok.

[47] A Be. XC. Fejezetében szabályozott felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat. Felülvizsgálatnak kizárólag a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügyszövevény határozata ellen van helye a Be. 648. § a) és b) pontja értelmében – egyebek mellett – a büntető anyagi jog szabályainak megsértése és eljárási szabálysértés miatt is. A felülvizsgálat alapjául szolgáló anyagi jogi szabálysértéseket a Be. 649. § (1) bekezdése, míg az eljárási szabálysértéseket a (2) bekezdése sorolja fel. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető, olyan anyagi jogi vagy eljárási szabály megsértésére hivatkozással, amely felülvizsgálati okként nem került felsorolásra, felülvizsgálati eljárás nem kezdeményezhető.

[48] A felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat a bíróság vádról rendelkező, jogerős ügyszövevény határozatának egyes súlyos, a felülvizsgálati okokban megnyilvánuló jogi, és nem

pedig ténybeli – a lefolytatott bizonyítási eljárást, a bizonyítási eszközök és bizonyítékok törvényességét, az egyes bizonyítékok összevetését és értékelését, a bíróság bizonyíték-értékelő és mérlegelő tevékenységét, így ezeken keresztül a megállapított tényállást érintő – hiányosságainak orvoslására szolgál. A büntetőeljárás törvény ezért a 650. § (2) bekezdésében kimondja, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. A Be. 659. § (1) bekezdése pedig erre figyelemmel úgy rendelkezik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[49] Mindez azt jelenti, hogy felülvizsgálatnak még a törvényben meghatározott okra történő hivatkozás alapján is csak akkor van helye, ha az indítványban állított tények és indokok a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállással összhangban vannak: a tényállás vitatására, a tényállástól eltérő tényekre felülvizsgálati indítványt alapítani nem lehet, a felülvizsgálat ilyen esetben törvényben kizárt (Kúria, Bfv.I.1454/2023/9. számú határozat).

[50] A felülvizsgálat során nem csak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezet, támadhatatlan, ennek megfelelően a tényállás megalapozatlansága, a bizonyítékok mérlegelése sem külön-külön, sem egymás viszonylatában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, és ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint – a bűnösséggel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül – kiszabott büntetés, illetve annak mértékének vitatására (BH 2020.94.; BH 2018.42.; Kúria Bfv.I.1408/2023/2.).

[51] A felülvizsgálati indítványban az irányadó tényálláshoz kötöttség olyannyira szigorú szabály, hogy a büntető anyagi jog szabályainak megsértése az alapeljárásban megállapított tényállás alapján bírálendő el abban az esetben is, ha a tényállás hiányos, nem kellően felderített és ellentétes az iratok tartalmával (BH 2004.102.), vagy más fogalmazásban: az alapügyben megállapított tényállás az irányadó, függetlenül attól, hogy az adott tényállás megalapozott-e vagy sem {BH 2016.216. számon közzétett határozat [16] bekezdés, BH 2010.324. számon közzétett döntés indokolása}.

[52] A felülvizsgálati indítványok azon részükben, amelyekben ugyan formálisan anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkoznak, azonban a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában megjelölt felülvizsgálati ok megállapítását kizárólag a jogerős ügydöntő határozatban megállapított, felülvizsgálati eljárásban irányadó és nem támadható tényállás megállapításainak támadására, a bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységének vitatására, a titkos információgyűjtéssel és adatszerzéssel kapcsolatos értékelés megváltoztatására, így egyes bizonyítási eszközök és azokból származó bizonyítékok kirekesztésére, a rendelkezésre álló bizonyítékok eltérő eredményre vezető értékelésére alapítják, a Be. 650. § (2) bekezdésére figyelemmel felülvizsgálati eljárást nem eredményezhetnek.

[53] A Kúria emellett megállapítja, hogy a II. rendű terhelt védője indítványában felülvizsgálati okként megjelöli a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában foglaltakat, ugyanakkor azt semmivel nem indokolja.

[54] A Be. 652. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felülvizsgálati indítványban meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati indítvány irányul, valamint az indítvány előterjesztésének okát és célját. Valamely felülvizsgálati ok pusztá megemlítése, a törvényszöveg megismétlése nem ad alapot érdemi felülvizsgálati eljárás lefolytatására, az ilyen indítvány a törvényben kizárt (BH 2018.42.). A Kúria jelen döntésében a Legfelsőbb Bíróság EBH 2007.1596. számú és BH 2008.15. számú közzétett döntésében foglaltakat, valamint a Kúria BH 2018.42. számon közzétett döntésében foglaltakat a Be. jelenlegi

szabályozásával kapcsolatosan is megerősíti. A felülvizsgálati indítványban kötelezően meg kell jelölni a megengedhetőségi feltétel okát, vagyis az indítványt meg kell indokolni [Be. 652. § (1) bekezdés első mondat, harmadik mondatrész]. Kizárólagosan a felülvizsgálat elvont megengedhetőségi feltételére hivatkozó, de azt alátámasztó konkrét okot nem tartalmazó, vagyis meg nem indokolt indítvány bármely törvényi feltétel esetében a törvényben kizárt.

[55] A felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati jellegéből eredő, a törvényben kategorikus tilalomként meghatározott, a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás támadásának tilalmára és annak irányadó voltára vonatkozó szabályozásból következik, hogy a jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálata – függetlenül a hivatkozás alaposságától vagy alaptalanságától – kizárt abból az okból, hogy a titkos információgyűjtés anyagát a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználták {BH 2012.186.III.; BH 2019.158. számú határozat [28] bekezdés}.

[56] A Kúria mindezek mellett a teljesség kedvéért a felülvizsgálati indítványban foglaltakra figyelemmel rögzíti azt, hogy a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja értelmében a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány akkor terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét. A Legfelsőbb Bíróság és a Kúria több határozatában állást foglalt ate tekintetben, hogy a felülvizsgálati eljárás során a büntető anyagi jogi rendelkezés sérelmeként értékelhető, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján megalapozottan nem foglalhat állást a terhelt cselekményének törvényes minősítése, következésképpen a büntetés kiszabása kérdésében (BH 1998.110.III.); felülvizsgálatot megalapozó büntető anyagi jogi szabálysértés az, ha az ítéleti tényállás alapján a bűnösség kérdésében nem lehet állást foglalni (BH 2013.55.); illetve, ha a tényállás valamely rendelkezés ténybeli alapját nem rögzíti vagy az önmagában kétértelmű, vagy a tényállás és a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) eltérő, akkor a sérelem anyagi jogi (BH 2014.103.). Mindezt azonban kizárólag a bíróság vádról rendelkező, jogerős ügydöntő határozatban megállapított, irányadó tényállás figyelembevételével lehet és kell megállapítani. Az indítványozó a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállástól eltérő tények megállapítását (egyes megállapított tények mellőzését) szorgalmazza a bizonyítás eltérő eredményének megállapításával, a tényállás alapjául szolgáló bizonyítékok újramérlegelésével, és ezáltal az irányadó tényállástól eltérő tényállás alapján hivatkozik arra, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása törvénysértő. Az ilyen hivatkozás nem anyagi jogi jogszabálysértést állít, hanem az irányadó tényállást (a megállapított tényeket) támadja, amely felülvizsgálati eljárásban kizárt.

[57] A VI. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványában a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapjául a Be. 609. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat is megjelöli. A Be. 609. §-ában meghatározott rendelkezések eljárásjogi rendelkezések, azok megsértése nem alapozza meg a Be. 649. § (1) bekezdésében foglalt felülvizsgálati okokat. A Be. 609. §-ában megjelölt, relatív eljárási szabálysértések a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjában foglalt felülvizsgálati oknak sem felel meg, mivel a törvény kifejezetten megjelölve, csak a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésekre utal.

[58] A Kúria ezt követően a felülvizsgálati indítványokat nem kizárt részükben érdemben vizsgálta.

[59] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[60] A Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja értelmében feltétlen hatályon kívül helyezési ok, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt.

[61] A Be. 651. § (2) bekezdés c) pontja alapján a terhelt javára a védő is terjeszthet elő felülvizsgálati indítványt, a Be. 652. § (4) bekezdésére figyelemmel határidő nélkül.

[62] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 659. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok figyelembevételével bírálta el.

[63] A Kúria a Be. 659. § (5) bekezdésére figyelemmel a jogerős ügydöntő határozatot csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott – nem kizárt – ok alapján bírálta felül. A Kúria ugyanakkor a Be. 659. § (5) és (6) bekezdésére tekintettel, a megtámadott határozatokat a 659. § (2) bekezdésében foglalt, felülvizsgálati indítványban nem szereplő okok alapján is felülbírálta, és ilyen okok fennállását nem állapította meg.

[64] A felülvizsgálati eljárásban azt kellett vizsgálni, hogy az indítványokban megjelöltek szerint bíró bíró személyében a felülvizsgálattal támadott ítéletek meghozatalában törvény szerint kizárt bíró vett-e részt.

[65] A Kúria megállapítja, hogy a felülvizsgálati indítványban foglaltak nem helytállóak, a Legfőbb Ügyészség átiratában írt érvelés alapos.

[66] A Kúria az ügyben beazonosította és értékelte a felülvizsgálati eljárás alkotmányos vonatkozásait.

[67] Az Alkotmánybíróság a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatában megállapította, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből eredő alkotmányos követelmény a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 21. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásakor, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bíróként járt el.

[68] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott alapvető jog részeként azonosította, mint a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog részét, a pártatlanság követelményét, ami az eljárásban résztvevő személyekkel szembeni előítéletmentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg. A pártatlanság követelményének az Alkotmánybíróság megállapítása szerint van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye {36/2013. (XII. 5.) AB határozat indokolás [48]}. A pártatlanság követelménye érdekében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, indokolás [13] bekezdés}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, indokolás [25] bekezdés}. Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik {34/2013. (XI. 22.) AB határozat indokolás [28], 7/2013. (III. 1.) AB határozat indokolás [24], 21/2016. (XI. 30.) AB határozat [38] bekezdés}.

[69] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a pártatlanság követelményének tényleges érvényesülését elsődlegesen az eljárási törvényekben megfogalmazott kizárási szabályok garantálják. Az abszolút kizárási okok lényege, hogy azok bármelyikének fennállása kizárja a bírót az eljárásból anélkül, hogy vizsgálnák, ténylegesen elfoglult-e a bíró. A relatív kizárási okok esetében viszont vizsgálandó a bíró esetleges elfoglultsága {21/2016. (XI. 30.) AB határozat [39] bekezdés}.

[70] Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a felülvizsgálati indítványban foglaltak vizsgálatkor különbséget kell tenni az abszolút kizárási ok, valamint a relatív, a bíró elfogultságán alapuló kizárási ok vizsgálata között.

[71] Az abszolút kizárási okokat a Be. 14. § rendelkezései határozzák meg. A Be. 14. § (3) bekezdése szabályozza azokat a feltétlen kizárási okokat, amelyek megfelelnek a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatban meghatározott alkotmányos követelmény tartalmának.

[72] A Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként, vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár; b) pontja alapján a másodfokú eljárásból ki van zárva az a bíró, aki az ügy elsőfokú, a harmadfokú eljárásból pedig az, aki az ügy elsőfokú vagy másodfokú elbírálásában részt vett; míg a c) pont szerint a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásból ki van zárva az a bíró, aki a hatályon kívül helyező határozat vagy a megalapozatlansága miatt hatályon kívül helyezett határozat meghozatalában részt vett.

[73] Az Alkotmánybíróság a 3096/2017. (IV. 28.) AB végzés [10] bekezdésében kifejtette: azt, hogy mi minősül önálló eljárási szakasznak, a büntetőeljárásról szóló törvény állapítja meg. Az eljárás során hozott végzéseket és az elsőfokú ügydöntő ítéletet ugyanabban az eljárási szakaszban meghozottnak kell tekinteni az elsőfokú bíróság eljárásában. A végzések elleni önálló fellebbezések és az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés elbírálására is ugyanabban az eljárási szakaszban, a másodfokú eljárásban kerül sor az Alkotmánybíróság álláspontja szerint. Az Alkotmánybíróság a korábbi határozataiban megállapított követelmények tekintetében kifejtette, hogy azok csak különböző eljárási szakaszokra vonatkoznak, azonos eljárási szakaszokban hozott döntésekre nem. E körben külön kiemelte és azonos eljárási szakaszokban hozott döntéseknek tekintette az azonos eljárási szakaszban hozott különböző határozatok felülbírálatát, vagy – ha csak a Be. másképp nem rendelkezik – a hatályon kívül helyezést követően megismételt eljárásokat. Ebből értelemszerűen következik, hogy az Alkotmánybíróság által megfogalmazott alkotmányos követelmény tekintetében azonos eljárási szakasznak kell tekinteni az elsőfokú és a hatályon kívül helyezést követően megismételt elsőfokú eljárást, amelyre az alkotmányos követelmény, ha csak a Be. másként nem rendelkezik, nem vonatkozik. Az Alkotmánybíróság kifejtette ugyanis, hogy az azonos eljárási szakaszban hozott döntések az eljáró bíró vagy bírói tanács összetétele szempontjából nem hozhatók összefüggésbe a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal, a pártatlanság követelményének sérelme ezeken az alapokon nem merülhet fel {3096/2017. (IV. 28.) AB végzés [10] bekezdés}. Az Alkotmánybíróság ezen álláspontját megismételte a 3342/2017. (XII. 20.) AB határozat [45] bekezdésében is.

[74] Mindezekre figyelemmel megállapítható az, hogy amennyiben bíró bíró a Be. kifejezetten erre vonatkozó rendelkezése alapján nem kizárt az ügy elsőfokú elintézéséből, úgy objektív kizárási ok vele szemben nem állapítható meg azon az alapon, hogy korábban az elsőfokú bírósági eljárásban bíróként eljár – az ügydöntő határozat meghozatalában nem vett részt –, majd később a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban ugyancsak első fokon bíróként járt el, mivel az elsőfokú bírósági eljárás és a megismételt elsőfokú bírósági eljárás az Alkotmánybíróság hivatkozott értelmezésére figyelemmel, a Be. szabályai szerint ugyanazon eljárási szaknak tekintendő. A Be. pedig az elsőfokú eljárásban eljáró bírót a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásból csak abban az esetben zárja ki, ha a hatályon kívül helyezésre megalapozatlanság miatt kerül sor, és a hatályon kívül helyezett határozat meghozatalában részt vett. Jelen ügyben a kettős követelmény közül egyik sem állapítható meg, bíró a hatályon kívül helyezett határozat meghozatalában nem vett részt, és a határozat hatályon kívül helyezésére nem megalapozatlansági okból, hanem feltétlen eljárási szabálysértés miatt került sor.

[75] A Kúria elvi jelleggel állapítja meg, hogy a Be. 14. § (3) bekezdés c) pontja tekintetében a hatályon kívül helyező vagy hatályon kívül helyezett határozat meghozatalában részt vett bírónak azt kell tekinteni, aki a határozatot meghozó egyesbíróként, vagy bírói tanács tagjaként járt el. A Be. 14. §-a törvényi különbségtételt tesz az ügyben eljáró, és ezen okból kizárt bíró, valamint a határozat meghozatalában részt vett és ezen okból kizárt bíró között [a (3) bekezdést érintően az első esetre példaként a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja, második esetre példaként a 14. § (3) bekezdés c), d) és e) pontja szolgál].

[76] A védők felülvizsgálati eljárásban a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjának, illetve c) pontjának sérelmére egyaránt hivatkoztak, illetve tartalmilag mindkét okra is utaltak. A Kúria ebben a körben megállapítja, hogy a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontja egyértelműen a vádemelés előtt eljáró bíró pozíciójához köti a vádemelést követő kizárást. A vádemelést követően a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a bíróság további eljárásából csak az a bíró van kizárva, aki az ügyben a vádemelés előtt akár nyomozási bíróként, akár a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljáró. Az ennek alapjául szolgáló alkotmányos követelményt a 21/2016. (XI. 30.) AB határozat [41] bekezdésében az Alkotmánybíróság – hivatkozva a 34/2013. (XI. 22.) AB határozatban kifejtettekre – azon az alapon látta megállapíthatónak, hogy a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható terhelt személyi szabadságának a vádemelést megelőző bírói elvonása a büntetőeljárás nyomozási szakaszában alkalmazható legsúlyosabb kényszerintézkedés, ezért mivel a bírónak abban a kérdésben is állást kell foglalnia, hogy a terhelt megalapozottan gyanúsítható-e a bűncselekmény elkövetésével, így a bizonyítékokról előzetesen állást foglal, továbbá olyan bizonyítékokat is megismerhet, amit később nem használnak fel az eljárásban, így a pártatlanságát kétely övezheti. Mindezek alapján megállapítható, hogy az alkotmányos követelmény alapjául az a vádemelés előtti helyzet szolgál, amelyben a nyomozási bíróként, vagy a nyomozási bíró határozatát elbíráló bíróként eljáró személy a megalapozott gyanú vizsgálata kérdésében állást foglal, és e körben olyan bizonyítékokat is megismerhet, amelyet vádemelést követően az eljárásban nem használnak fel. Ez a többletismeret adja a pártatlanság alapjául szolgáló kétely eljárásjogi alapját. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a vádemelést követően eljáró bíró nem kerülhet az alkotmányos követelménnyel érintett eljárásjogi helyzetbe, egyrészt azért, mert a vádemelést követően az ügyben eljáró valamennyi bíró a bizonyítékok ugyanazon körét ismeri meg, másrészt vádemelést követően a személyi szabadságot korlátozó bírói engedélyes kényszerintézkedés esetében már nem kell vizsgálni a bűncselekmény megalapozott gyanúját, és e körben a bizonyítékok értékelését és mérlegelését nem kell elvégezni. A jelenleg hatályos büntetőeljárás törvény 276. § (1) bekezdés a) pontja ugyanis a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés általános feltételeként e körben azt határozza meg, hogy a terhelt a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható legyen, vagy vele szemben a vádemelés megtörténjen. A büntetőeljárás törvény a vádemeléssel lényegében egy törvényi vélelmet állít fel a vádban szereplő bűncselekmény tekintetében a megalapozott gyanú fennállásáról. Ezt támasztja alá az, hogy a Be. 422. § (1) bekezdés a), b) pontja értelmében a vádirat törvényes eleme a vádlott azonosításra alkalmas megjelölése és a vád tárgyává tett cselekmény pontos leírása, míg a 422. § (2) bekezdés a) pontja alapján a vádiratnak kötelezően tartalmaznia kell a vád tárgyává tett cselekményekkel, illetve rész-cselekményekkel összefüggő, rendelkezésre álló bizonyítási eszközök megjelölését. A bíróságnak pedig a vádirat benyújtását követően hivatalból vagy indítványra határoznia kell a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés fenntartásáról, elrendeléséről vagy megszüntetéséről [Be. 494. § (1) bekezdés]. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a vádemelést követően a bíróság a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés tárgyában akár hivatalból is határozhat és határoznia kell a törvényben meghatározottak szerint; annak általános feltétele tekintetében már nem azt kell

vizsgálja, hogy a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján a szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény megalapozott gyanúja fennáll-e, hanem e körben a vádemelést, mint objektív ténytet kell megállapítani. A vádemelést követően tehát a bíróság esetében a pártatlanság vonatkozásában az Alkotmánybíróság határozataiban kifejtettekre figyelemmel kétely nem támasztható azon az alapon, hogy a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés tárgyában eljár, mivel vádemelést követően valamennyi eljáró bíró a bizonyítékok ugyanolyan körét ismerheti meg, és a kényszerintézkedés tárgyában történő határozat meghozatalakor azokat a bűncselekmény megalapozott gyanúja tekintetében értékelnie nem kell, mivel vádemelést követően a bírósági eljárás feladata a vádról való döntés meghozatala: e körben a bíróságnak nem a bűncselekmény megalapozott gyanúja, hanem a büntetőjogi felelősség tárgyában kell döntenie.

[77] Mindezekre figyelemmel bíró bíró vonatkozásában az Alkotmánybíróság hivatkozott határozataiban megállapított, pártatlanságot érintő kétely alapjául szolgáló körülményeket az sem alapozza meg, hogy a vádemelést követően személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés tárgyában az elsőfokú eljárásban – nem általa – hozott határozat másodfokú felülbírálatában részt vett, mivel egyrészt ez az Alkotmánybíróság értelmezésében az eljárás ugyanazon szakában történő eljárásnak minősül, másrészt pedig az alkotmányos követelmény megállapítása alapjául szolgáló helyzet (bizonyítékok eltérő körének ismerete, a megalapozott gyanú kérdésében történő állásfoglalás) sem állapítható meg.

[78] A Kúria utal arra, hogy helyes a Legfőbb Ügyészség azon hivatkozása, hogy önmagában abból a körülményből, hogy bíró az alapügyben folytatott alapeljárás kezdeti szakaszában bíróként eljár – a hatályon kívül helyezett határozat meghozatalában nem vett részt – nem következik az, hogy a megismételt eljárásban tőle az ügy elfogulatlan megítélése nem volt várható. Ez a körülmény ugyanis feltétlen (abszolút) kizárási okként mérlegelés nélkül csak abban az esetben lenne megállapítható, ha a törvény e körülményt feltétlen kizárási okként szabályozta volna. A Be. azonban ezt nem teszi: amennyiben nem megalapozatlanság a hatályon kívül helyezés oka, úgy nincs eljárásjogi akadálya annak, hogy a megismételt eljárást ugyanaz a bíró folytassa le, mint aki a hatályon kívül helyezett határozatot hozta. Ebből következik, hogy ha jelen ügyben bíró a vádemelést követően végig eljár, és a hatályon kívül helyezéssel érintett határozat meghozatalában részt vett volna, a megismételt eljárásban ugyancsak eljárhatott volna, mivel az érintett határozat hatályon kívül helyezésére nem megalapozatlanság okából, hanem feltétlen eljárási szabálysértés okából került sor. Az ítéletábra helyesen állapította meg azt, hogy a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező okok vizsgálata megelőzi a megalapozottság vizsgálatát, így abban az esetben, ha feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés állapítható meg, a megalapozottság kérdésében nem kell állást foglalni. A törvény ugyanis a megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezést önálló hatályon kívül helyezési okként szabályozza, a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértésektől eltérő alapon. Amennyiben a másodfokú bíróság a felülbírálat során észleli, hogy az elsőfokú bíróság a felülbírálattal érintett ügydöntő határozatát feltétlen eljárási szabálysértéssel hozta, úgy a határozat megalapozottságának vizsgálatára nem kerülhet sor. Ettől függetlenül a másodfokú bíróságnak lehetősége van arra, hogy a megismételt eljárás lefolytatására az általa észlelt hiányosságok pótlása tekintetében iránymutatást adjon [Be. 611. § (1) bekezdés].

[79] Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a pártatlanság követelményét megjelenítő abszolút kizárási okok tekintetében a hivatkozott Be. 14. § (3) bekezdés a) és c) pontjában foglalt kizárási ok nem áll fenn.

[80] Mindezeket követően kell értékelni a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában megjelölt relatív kizárást megalapozó okot, mely szerint az ügy elfogulatlan megítélése az érintett bírótól egyéb okból nem lett volna elvárható.

[81] Az Alkotmánybíróság határozatából következik, hogy a relatív kizárási okok esetén vizsgálendő a bíró esetleges elfogultsága {21/2016. (XI. 30.) AB határozat [39] bekezdés}.

[82] A 25/2013. (X. 4.) AB határozatban írtak alapján a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontja, a hatályos Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerinti elfogultságra alapított felülvizsgálati indítvány is elbírálendő, azonban az ilyen elfogultsági kifogás kizárólag akkor szolgálhat felülvizsgálati eljárás alapjául, amennyiben az elfogultságra okot adó körülményről csak a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, illetve ugyanazt az okot nem ismételtén jelentették be. A Kúria a Bfv.III.1133/2022/17. számú határozata [23]-[25] bekezdésében kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) számú AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos alapkövetelmény, hogy az 1998. évi XIX. törvény 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott felülvizsgálati eljárást megalapozhatja a megjelölt büntetőeljárás törvény 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt elfogultsági okra alapított felülvizsgálati indítvány is. A hatályos Be. tartalmilag azonos szabályozása alapján tehát felülvizsgálatnak ez okból továbbra is helye van. Ahogy azonban az Alkotmánybíróság említett határozata indokolásának [46] bekezdése is rámutat, az elfogultsági kifogás felülvizsgálat keretében is csak a kizárással vonatkozó egyéb szabályok szerint érvényesíthető. Az Alkotmánybíróság határozatában írtak alapján az elfogultsági kifogás kizárólag akkor szolgálhat felülvizsgálati eljárás alapjául, amennyiben az elfogultságra okot adó körülményről a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, illetve ugyanazt az okot nem ismételtén jelentik be.

[83] A Pécsi Ítélet tábla Bf.III.54/2022/27. számú másodfokú ítélete [22]-[24] bekezdésében foglaltak alapján megállapítható, hogy bíró 2020. április 27. napján az ügyben tájékoztatta az ügyészséget, a vádlottakat és a védőket, hogy az alapügyben a Pécsi Járásbíróságon a 13.B. tanács elnökeként 2016. december 14-től 2017. június 1. napjáig eljár. Felhívta egyben a terhelteket és védőket, hogy amennyiben ezzel összefüggésben, a bíró személyével kapcsolatos indítványuk, észrevételük van, úgy azt 15 napon belül jelentsék be. A bíró ezen felhívására a IV. rendű vádlott és az V. rendű vádlott védője terjesztett elő a 14. § (1) bekezdés e) pontján alapuló kizárási indítványt, melynek kapcsán bíró úgy nyilatkozott, hogy nem érzi magát elfogultnak, a kizáráshoz nem járult hozzá. Ezt követően a Pécsi Törvényszék a 2020. június 19. napján kelt 22.Beü.217/2020/2. számú végzésével bíró bíró kizárását megtagadta. Megállapítható, hogy az ügyben a felülvizsgálati indítványt benyújtó védők az elfogultsági kifogásuk alapjául szolgáló, a korábbi elsőfokú eljárásban történő eljárás tényében megnyilvánuló körülményről nem a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, illetve az okot korábban jogerő előtt már elbírálták, így az ismételtén bejelentettnek tekinthető. Erre figyelemmel a felülvizsgálati indítvány a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontjára alapítottan, a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontján keresztül a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott okból történő előterjesztése kizárt.

[84] A Kúria ugyanakkor megállapítja, hogy a Legfőbb Ügyészség helyesen hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati indítványok a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott kizárási okot alátámasztó adatot nem jelöltek meg. A Kúria az EBH 2014.B.4. számon közzétett határozat II. pontjában kimondta, hogy azt a törvényi feltételt, miszerint az ügy elfogulatlan megítélése valamely bírótól nem várható, csak az adott konkrét ügy valóságos tényei alapján lehet megállapítani, és csak olyan feltárt adatok alapján, amelyek a bíró pártatlansága iránt észszerű (megalapozott) kételyt ébresztenei alkalmasak. Ugyanezt erősítette meg a Kúria a Bfv.III.788/2020/17. számú határozat [15] bekezdésében.

[85] VII. Mindezek alapján a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen, a bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdése szerinti összetételben, a Pécsi Törvényszék 13.B.81/2020/267. számú ítélet vonatkozásában a II. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek felülvizsgálati indítványa alapján eljárva, míg a

Pécsi Törvényszék 13.B.152/2022/3. számú ítélete vonatkozásában a IV. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány alapján eljárva, továbbá a Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 3.Bf.54/2022/27. számú ítélete tekintetében a II. rendű, IV. rendű, V. rendű és VI. rendű terheltek védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány alapján eljárva, a felülvizsgálati indítványokkal támadott ügydöntő határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdése szerint nem ügydöntő végzésével hatályában fenntartotta, mivel a felülvizsgálati indítványoknak nem kizárt részükben nem adott helyt.

[86] A felülvizsgálati indítványok alaptalansága folytán a Be. 659. § (7) bekezdésében foglalt intézkedésnek nem volt helye.

[87] A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján fellebbezésnek, a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja szerint pedig felülvizsgálatnak nincs helye.

[88] A Be. 652. § (6) bekezdése kimondja, hogy minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul.

[89] A Be. 652. § (7) bekezdése értelmében felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal – még más jogosult által is – csak egyszer nyújtható be.

[90] A Be. 556. § (4) bekezdése szerint az ugyanazon jogosult által ismételtén előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételtén előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. január 23.

Dr. Csák Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Schmidt Péter s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró, Dr. Tuba István Krisztián s.k. bíró